

Opgaven med Hensyn til Reguleringen af den øvrige Forsikringsvirksomhed væsentlig vil lettes, naar Livsforsikringen er bleven udsondret for sig og der er tilvejebragt særlig Lovgivning for den, idet jeg ikke behøver over for det høje Tings Medlemmer — eller vel knap i det hele taget — at fremhæve, at det ikke vil være muligt, selv om det vilde være rimeligt, hvad det ikke er, at træffe Fællesbestemmelser for Livsforsikringsvirksomheden og for den øvrige Del af Forsikringsvirksomheden.

Jeg skal efter disse indledende Bemærkninger i al Korthed angive Hovedtrækkene i det nærværende Lovforslag. Hvad den privatretlige Side af Livsforsikringsvirksomheden angaar, da forbliver den uberørt af nærværende Lovforslag. Man har ikke ment, at det fri Initiativ i denne Henseende burde begrænses. Man har ikke været blind for, at der stadig fremkommer ny Forsikringsformer, ny Kombinationer, og at den store Virksomhed, trods den betydelige Udvikling, den allerede har naaet, dog er i fortsat Udvikling, i hvilken det ikke vilde være ønskeligt, at man greb ind ved at begrænse den fri Kontraktafslutning. Paa Grund af den hos os desto værre endnu manglende Aktielovgivning er der dog medtaget nogle faa Bestemmelser, som ellers vilde være blevne ordnede ved en Aktielovgivning og optagne deri. Men i øvrigt giver Forslaget kun Regler for Statens Tilsyn med Livsforsikringsvirksomheden og med Selskaberne under de forskellige Faser, de kunne komme i saavel ved deres Oprettelse og Virksomhed, som ved en eventuel Indstilling eller Ophør af deres Virksomhed. Dette Tilsyn foreslaas det at henlægge til en af Kongen udnævnt Forsikringsinspektør, som i Lovforslaget er beregnet at skulle være en forsikringskyndig Mand. — Lovforslaget omfatter Bestemmelser saavel med Hensyn til indenlandske som med Hensyn til udenlandske Selskaber, men dog med væsentlig forskellige Regler. Den Kontrol, som det efter Regeringens Mening og i øvrigt efter meget sagkyndige Folks Mening, er muligt at udøve for Statsmagten over for indenlandske Livsforsikringsselskaber, er det med lige saa stor Enstemmighed anset for ikke at være muligt at udøve over for udenlandske Livsforsikringsselskaber, eftersom deres Hovedvirksomhed ligger paa et andet Felt end vort Land, og en Kontrol med denne Virksomhed selvfølgelig maa undrage sig de danske Myndigheder. Opgaven har da i øvrigt ogsaa i første Linie været den at styrke og befæste Tilliden til

de danske Livsforsikringsselskaber, idet man har ment, at jo bedre de blive, jo sikrere man kan inddrage sig med disse Selskaber, desto mindre Anledning vil der for Befolkningen være til at inddrage sig med de udenlandske Selskaber. Og i alt Fald, naar der var sørget saa godt for Folk dels gennem den statsgaranterede Anstalt og dels gennem et betryggende, vidtgaende Tilsyn og Kontrol med de danske Livsforsikringsselskaber, kunde man med større Rolighed se paa, om de alligevel besluttede sig til at tage den Risiko, der jo naturligvis vil kunne siges at være større, naar man forsikrer i et Selskab, som ikke er undergivet Statsmagtens Kontrol, end naar det modsatte er Tilfældet. Imidlertid er der ogsaa Bestemmelser i dette Lovforslag, som tage Sigte paa de udenlandske Selskaber, og jeg skal tillade mig om lidt med faa Ord at omtale dem. — Man har da for det første for de danske Selskabers Vedkommende og overhovedet i al Almindelighed undtaget begrænsede gensidige Selskaber fra at komme ind under Loven og har givet Ministeriet en Ret til at undtage smaa Selskaber, der ikke drive deres Virksomhed som en Forretning, saaledes Begravelseskasser, Pensionsindretninger og lign. fra at komme ind under de foreslaaede Bestemmelser for Livsforsikring, eftersom disse Bestemmelser efter deres Beskaffenhed ikke kunne egne sig for disse mindre Foreninger, til hvilke der jo heller ikke kan siges at knytte sig nogen egentlig offentlig Interesse. For de øvrige Selskaber, for saa vidt de ere indenlandske, foreslaas der en udstrakt Statskontrol saa vel ved deres Oprettelse som under deres Virksomhed, og her har man at vælge imellem de to Systemer, som hidtil have været praktiserede paa dette Omraade, naar Talen har været om at lovgive der. Det ene er det, som kaldes Publicitetssystemet, og det andet det, som snart kaldes Autorisationssystemet og snart Koncessionssystemet. Det første af disse Principper kræver ikke nogen Tilladelse eller Anerkendelse af Selskabet efter forudgaende Prøvelse af Selskabets finansielle og tekniske Grundlag men kun en Offentliggørelse af Selskabets Love, Forsikringsbestemmelser, Regnskaber osv., i det hele taget alt, hvad der hører til at kunne sige, at der er fuld Adgang for Offentligheden og det forsikrende Publikum til at kunne gøre sig bekendt med de Forhold og Betingelser, som vedkommende Selskab virker under. Det andet Princip, Autorisations- eller Koncessionssystemet, kræver